Levenservaring

Als we spreken over leven,
spreken we over polariteit.
Want wat is leven zonder man en vrouw,
zonder ei en zaad,
zonder bevruchting en vruchtbaarheid?

Wordt het leven niet gekenmerkt door
dag en nacht, bloei en verval,
opkomst en ondergang, geboorte en dood?

Kortom: leven plant zich voort via polariteit.
Polariteit, alszijnde twee zijden,
van één medaille.

Tegenpolen maken leven mogelijk.
Of nauwkeuriger gezegd:
zij maken de ervaring van leven mogelijk.

'Ik heb vanmiddag gesport, dat was leuk.'
U kunt dit alleen zeggen
omdat *ik* zich onderscheidt van *jij*,
vanmiddag van vanochtend,
sport van momenten dat je niet-sport,
en *leuk* van niet-leuk.

Vanwege die tegenstelling
blijft een deel van het leven per definitie onvoorspelbaar.
Want waar twee krachten elkaar afwisselen,
ontstaat geen vaste lijn maar een spel.

Dan is het licht, dan donker.
Dan groei, dan inkeer.
Eens tranen van vreugde,
op andere momenten van verdriet.

U weet nooit precies wanneer het omslaat,
en juist daarom gaan we ermee door!

Zou u morgen naar een waarzegster gaan,
en zij zou u tot in detail vertellen
wat u morgen gaat doen,
dan zou u het niet doen.

In werkelijkheid willen wij het niet weten.
Want als de uitkomst van het spel vastligt
nog vóór het gespeeld is,
verdwijnt de spontaniteit

en daarmee precies dat
wat het spel de moeite waard maakt.

Daarom gaan we ermee door,
blijft man en vrouw naar elkaar verlangen,
blijft ervaring ons roepen
in een oneindig continuüm.

Maar, wat als we dood gaan?
Het enige wat er kan gebeuren,
als u dood gaat,
is dat u weer geboren wordt.

Zoals het enige dat kan gebeuren nadat het warm is,
is dat het weer afkoelt.
Zoals licht vanzelf overgaat in duister,
en duister weer wijkt voor licht.
Zoals het zaadje valt,
en precies daardoor opkomt als vernieuwde groei.

De vraag is: *hoe* keert u terug?
Maar dáár blijft het bij: een vraag.
Want als u het antwoord al wist,
zou het niet langer de moeite waard zijn.

Als u wilt zien hoe contrast geen breuk is,
maar een poort tot ervaring.
Als u wilt herkennen dat iedere tegenstelling
slechts twee gezichten zijn van hetzelfde wezen,
dan nodig ik u uit mijn verhaal te lezen: **Univers ~ Corpus Naturalis.**

Een verhaal waarin tegenpolen elkaar wekken,
waarin ervaring ontstaat door contrast,
en waarin alles, hoe veranderlijk ook,
één ademend geheel blijft.

Met hartelijke groet,
Niels Taam. 30-11-2025